

[Henry Christensen.]

provenu med den laveste procent, eller — for at udtrykke sig i socialdemokratisk sprogbrug — det forslag, der simpelt hen giver de fleste penge. Det sidste kan måske nok virke foruroligende set ud fra visse synspunkter. Disse fordele er vel klare nok. Jeg tror, at de, der har haft lejlighed til at beskæftige sig med den betænkning, vi fik i januar måned, og de drøftelser, der senere har været, og også med forslaget's bemærkninger, må erkende disse fordele.

Men medaljen har også en bagside og det er, at det sker alt sammen på bekostning af, at man simpelt hen inddrager det største antal virksomheder, man overhovedet kan tænke sig, i opkrævningen af merværdiafgiften som registreringspligtige; simpelt hen alle virksomheder skal være skatteopkrævere, og dermed har man også nået det maksimale, hvad den side af sagen angår.

Det er 400.000 virksomheder — eller henimod det tal — det drejer sig om, og det kan og det bør ikke nægtes over for folketinget, at det selvfølgelig rejser store administrative problemer for en række af disse virksomheder. Om de let kan overvindes — hvad ministeren mener — eller om der er knyttet væsentlige vanskeligheder, i hvert fald for en række virksomheders vedkommende, til løsningen af denne administrative opgave, er det næppe muligt at afgøre nu. Det er i hvert fald et af de områder, der vil kræve indgående undersøgelse og overvejelse i folketinget, og en sådan undersøgelse vil man foretage. Jeg vil altså derfor gerne advare imod, at man på forhånd indtager det standpunkt, at der ikke er særlige administrative problemer knyttet dertil for virksomhederne. Det er der, når alt kommer til alt, for en del af dem, og dem vil vi i venstre ønske undersøgt så langt, det er muligt.

Specielt gælder det vel for de virksomheder, som ikke i forvejen i praksis og pligtmæssigt har haft opfordring til at indrette sig med regnskabssystemer overhovedet eller regnskabssystemer, som er egnede i forbindelse med det omsætningsafgiftsregnskab, der på den ene eller den anden måde må kræves. Det er klart, at det drejer sig i særlig grad om et stort antal landbrugsvirksomheder, gartnerivirksom-

heder o. lign. Dertil kommer et moment, der måske er nok så vigtigt, nemlig, om de mennesker har ret, der hævder, at selve prisdannelsen, specielt for gartneriprodukter, men også for en del af den omsætning, der finder sted inden for landbruget, foregår på en sådan måde, at afgiften reelt ikke vil blive betalt af køberen, men i større eller mindre udstrækning af sælgeren. Det er jo helt afgørende for selve princippet, om denne kritik er rigtig, og om det vil være muligt at tilrettelægge ordningen sådan, at vi kan undgå det, man her kan frygte. Det er i hvert fald af stor betydning, at det kan lykkes overbevisende for folketinget at afvise den frygt, der på dette område er givet udtryk for.

Jeg må måske i den forbindelse også nævne de vanskeligheder, der har været anført specielt i forbindelse med torvehandelen. Da vi havde lejlighed til at føre nogle samtaler med den højtærede finansminister og andre på et tidligere tidspunkt i år, fik vi jo at vide, at dette spørgsmål havde man været opmærksom på; man havde fra administrationens side også foretaget studier i marken, men havde ved den lejlighed ikke konstateret, at der var noget afgørende til hinder, forstod jeg, for, at omsætningsafgiften kunne gennemføres over for torvehandelen. Men der var altså rejst meget stærk tvivl herom, og vi fik at vide, at man ville fortsætte studierne i marken. Jeg håber, vi kan få resultaterne af disse fortsatte studiebesøg og undersøgelser at vide under de kommende overvejelser og forhandlinger. I hvert fald er der jo her anført meget stærke indvendinger og meget stærk tvivl om muligheden for overhovedet at praktisere omsætningsafgiften på dette område.

Det er nogle af de administrative problemer, som vi må regne med at blive stillet over for, og skal loven administreres, som det er foreslået, vil det betyde, at man altså skal op på, at små 400.000 virksomheder kommer ind under afgiftssystemet. Når man nu står over for at skulle foretage en omfattende reform af forbrugsbeskatningssystemet, må det under alle forhold betyde, at det høje ting rejser krav om, at denne vurdering og denne stillingtagen kommer til at foregå på det bedst mulige grundlag.

Jeg vil gerne udtrykke min anerkendelse